

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški militarizem.

Pred petindvajsetimi leti bilo je, ko je Prusija na čeških bojiščih porazila Avstrijo, s katero je tekmovala za nadvlado, za prvenstvo v Nemčiji. Štiri leta pozneje pogazila je v izredno srečni vojni Francijo, ki je do tistih mal bila v Evropi prva velesila, kajti iz Pariza narekovala se je vsa vnajja politika Evrope, dokler ni pokopala vojna katastrofa Napoleona III. in razrušila njegovega prestola. Francoska republika, ki je nastala iz razvalin Napoleonevega prestola, zbrala je vse svoje moči, da zaceli hude rane, katere je usekala nesrečna vojna in brezozirnost obolelega zmagovalca bogati Franciji in čudovito hitro opomogla si je na splošno začudenje vsega sveta.

Kako pa je z njeno zmagovalko, z mogočno Germanijo, katera je zavzela njeno mesto in gode že nad 20 let prve gosli v političnem koncertu evropskem? Mislil bi človek, da poslopje nemške države, s krvjo in železom zgrajeno, stoji trdno za vse večne čase, da ga ne razruši nobena sila. A temu ni tako.

Kaže se sem in tja pogubni črv partikularizma, ki na tibem razjeda mogočno poslopje jedine domovine. Neznosna bremena, katera naklada pruski militarizem vsem državam, so taka, da se celo v Nemcih samih oglašajo nasprotni glasovi, ki odločno obsojajo prusko nadvlado, katera je vso Nemčijo spremenila v veliko vojašnico, ž njo pa manj ali več vso Evropo, kajti nikdo neče zaostajati in oborožuje na vse pretege. Da se nam ne bode očitalo, da morda s svojega stališča govorimo pristranski, naveli smo predvčeranjem pristno nemški glas v Monakovem izhajajočega lista. A jednaki glasovi neso osamljeni, danes imamo zopet priliko podati čitateljem našim jednak pristno nemški glas iz Bavarske, kjer neso nikakor posebno uneti za dobrote, katere podaje pruski militarizem.

V Monakovem izhajajoča „Neue Freie Volkszeitung“ piše tako-le o bremenih, katere naklada ta militarizem evropskim narodom: „Kdo ima vse to na vesti? Država na severu Nemčije, ki je, ne glede na grozovite nevarnosti v bodočnosti, brez ozira na izzvane svetovne požare, iskala moč in mogočnost, ta država je, ki kali evropski mir. To

je ona Prusija, ki je bila vedno pohotna na zunaj, in je že stoletja iskala vedne boje za svojo prevlado. V stari nemški zvezi uničila je nemški mir, da je potem spravila v daljni konsekvenci evropski mir v dvomljiv tir. Morda tega ni hotela, a dozdevalo se ji je lahko. To je bilo vedno prokletstvo zlega dejanja, da rodi novo zlo, vojna rodi zopet vojno. Kako srečni bi danes lahko živeli kot Nemci v svoji domovini, da ne bi bilo teh groznih odnosov polnih negotovostij in vojnih nevarnostij, razjarjenih plemenskih in narodnih bojov. Prišlo je do tega, da je mogočnost Prusije — nesreča Nemčije. Britka, a gola resnica! Prvih 25 let pruske nadvlade je minulo, dovolj dražih na žrtvah in velicah po žalostnih izgledih za bodočnost. Kako bode za daljnih 25 let? Naj vsemogočni vladar sveta vse obrne na blagor velike domovine in naše bavarske dežele.“

Če Nemci sami tako sodijo o svojih notranjih odnosih, nemamo prav nobenega povoda, da jim nasprotujemo, ker le prebitko občutimo vsi manj ali več, da so ti glasovi popolnoma opravičeni.

Prusija, katera je dosledno delovala na to, da dobi nadvlado v Nemčiji, dosegla jo je po nepričakovano srečnem izidu nemško-francoske vojne tudi v Evropi, kjer velja za prvo vojno silo, seveda le tako dolgo, dokler ne izgubi, morda prej nego misli, tega nimbusa, kakor ga je izgubila svoje dni Francija. A koliko milijonov je že požrl vojni moloh v Nemčiji, da se vzdržuje ta fikcija, koliko milijonov morale so žrtvovati če druge evropske države, posebnost pa zaveznice Nemčije, da ne zaostajajo za njo!

Vsak prijatelj pravega napredka mora torej le z veseljem pozdravljati take glasove, ki se opirajo silnim bremenom, pod katerim stočejo vse evropske države in to samo zaradi tega, ker ima Nemčija slabo vest, katero hoče oglušiti z žvenketanjem britkega bojnega orožja. Dobrot, katere naklada pruski militarizem, naveličali so se že Nemci sami in se ne bojé to javno izreči pred vsem svetom.

Slovenščina na Koroškem.

Na Koslerjevem zemljevidu in Czörnigovi etnografski karti avstro-ogerske monarhije je narodnostna meja mej Vrbskim in Osojanskim jezerom tako potegnena, kakor drže najvišji hribje, torej

čez Golobinjak (Taubenbüchl), Sv. Urh in Sv. Magdaleno. V zadnjih tridesetih letih pa se je narodnostna meja že precej bolj na jug pomaknila. Na Koslerjevem zemljevidu je Moosburg (Blatograd) še kot slovenski zaznamovan, sedaj je pa že vsa županija nemška daleč doli do Breze (Pirk). Volovca (Wölfnitz) in Čajnče (Taltschnig) sta že mešana kraja, tako da mora duhovnik oba jezika znati, a nekdanj se je še na Šenturski gori in Karnskem gradu slovenski govorilo. Dežna ves (Tessendorf) in Arnož (Ehrenhausen) sta mešani vasi, a Goričica še vedno slovenska. Severna polovica starodavne župnije Gosposvetske je že ponemčena, a južna (okolu Šentjurja) še slovenska.

Bolje se drže Slovenci v Velikovškem okraju, kjer segajo najdalje proti severu, namreč še čez Djekše (Diex) vun. Zadnja slovenska vas proti Vošperku so Krčanje, a Pustrica je že nemška. Na tej strani se torej ni nič spremenila narodnostna meja, to pa zaradi tega, ker se skoro popolnoma ujema s politično mejo velikovskega okraja. V tem okraju je vse polno posojilnic in podružnic sv. Cirila in Metoda, da, še preveč, ker je nevarnost, da bodo zopet zaspale, ako se ondotne delavne moči kam drugam premestijo.

Najbolj se širi nemštvo okolu Vrbskega jezera kjer biva v poletnem času vse polno tujcev. Po letu vse nemški govori, še le po zimi se spomnijo svoje materinščine in začnejo zopet slovenski „mar-njati“. Tujci so pokupili že vse lepše prostore okoli Vrbskega jezera in si tam postavili svoja letovišča, ki so prava ognjišča. Pa tudi dalje tja gori proti Osojanskemu jezeru so že vsa lepša posestva v rokah Nemcev, le slabše kmetije imajo še Slovenci. Na Osojnici med Vrbskim jezerom in Dravo pa stoji slovenstvo na trdnih nogah.

Sploh se opaža, da se kmetje sramujejo svojega jezika pred tujcem povsodi ob velikih cestah in blizu večjih krajev, čeprav med seboj le slovenski govore in v cerkvi le v slovenščini božjo besedo poslušajo (n. pr. v Železni Kapli.) Vidi se pa tudi, da peščica med Slovenci živeti Nemcev poskuša vse načine, da bi tujcem prikrila slovenski živelj na Koroškem in jih preslepila, češ, da je to popolnoma nemška dežela. V Velikovškem glavarstvu dale so občine napraviti krajne table, na katerih so za-

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikovke, prevel Vojskar.)
(Dalje.)

Čuvašev je pustil Andreja, pohitel v prednjo sobo, snel s tresočimi rokami z vešala svoj kožuh in klobuk in začel oblačiti se. Ko je hotel oditi, prišla je v prednjo sobo njegova sestra.

— Kam tako rano, Petja? Ne pozabi, da so pri nas danes gosti, je dejala.

Peter Kirilovič se je obrnil k njej in prestrašil jo, kakor Andreja z izrazom svojega obličja.

— Kaj je s teboj?

Mraz je preletel Čuvaševa in hotel je krikniti: „Ona umira!“ a mahnil je samo z roko, zalopnil vrata za seboj in pohitel doli po stopnicah.

Hladni vzduh jasnega in mrzlega decemberskega jutra, koje je postalo krasno iz rudečkaste megle, je osvežil na ulici Čuvaševa in povrnil mu možnost mišljenja. Poklical je prvega izvoščika, katerega je zagledal in ukazal peljati ga k svojemu zdravniku, ne da bi ga prašal za ceno.

Zdravnik Čuvaševih je bil precej važna osoba v zdravniških krogih. Ker je bil general in imel več nego navadno premoženje, je malo več zdravil, a Čuvaševi so bili izjema, kot njegovi jako stari znanci. In res je vzrasel pred njegovimi očmi ne samo mlajši brat Čuvaševa in njegova sestra, ampak tudi sam Peter Kirilovič.

Ko je zaslísal torej iz svoje oblačilnice prepir Čuvaševa z lakajem, kateri je služil malo časa in ni znal Petra Kiriloviča ter ga ni hotel pustiti noter, spoznal je zdravnik poslednjega po glasu, odprl sam duri v prednjo sobo, opravičil se pred Čuvaševim radi svoje jutranje oprave in poklical ga k sebi.

— Prosim oprostite, novi lakaj Vas še ne zna... Za tako stare znanke sem vedno doma in jih vsprejemljem, rekel je zdravnik. — Toda, kaj je z Vami? Tako ste bledi! Je pri Vas kdo obolel ali kaj se je prigodilo? je pristavil, ko je pogledal v obličje svojega posetitelja in zapazil njegovo prepadenost.

Peter Kirilovič je povedal, zakaj je prišel k zdravniku, in prosil ga, da bi šel k Olgi.

— Dobro, takoj, da se le oblečem, pijem

kavo in nekaj uredim — čez poldrugo uro — največ dve. Pustite mi naslov, odgovoril je zdravnik.

— Črez poldrugo — dve uri! Pomislite, doktor, kaj govorite! Potem bode prepozno, morda je že sedaj, vzkliknil je z obupanjem Čuvašev. — Idiva takoj.

— Kako pa... mislil je začeti zdravnik.

— Ako ne pojedete takoj, navalite velik greh na-se... V Vas zaupam, kakor v Boga... le Vi jej morete pomagati. Pojdiva, drugače ne odgovorjam za-se, ako se kaj prigodi... Ako umre Olga, — je jaz ne preživim! govoril je Peter Kirilovič nevedé kaj.

Zdravnik je uprl vanj oči, in morda se je bralo z njegovega obraza, da njegove besede neso bile vržene na veter, vsaj prisilile so zdravnika, da se je odločil.

— Torej pa — idiva, rekel je odločno, del na stran britev, katero je mislil rabiti, in naglo obtelek suknujo.

Črez kakih pet ali deset minut je bil zdravnik opravljen in šel s Čuvaševim na ulico.

(Dalje prih.)

pisana imena vasi in občin najpoprej v nemškem, potem v slovenskem jeziku; le v Štebnu in Globasnici v Podjurski dolini ima slovenščina prednost pred nemščino. Pa tudi na zadnjem mestu po nekaterih krajih ne trpe slovenščine, kar spričuje krajna tabla v Žitari vasi ob cesti iz Dobrle vasi v Železno Kaplo. Nekdo je namreč v svoji veliki nemški naudušenosti tablo počez tako razklal, da ji je odbil spodnji slovenski del in je ostal le še zgoreni nemški tekst.

Skoro ves pouk v koroških ljudskih šolah je nemšk; ali pri vsem tem se nemščina le slabo prijemla mladim glavam. Tega se je prepričal neki gospod na Selčah pri Podkloštru. Spremljalo ga je namreč deset dečkov na potu iz Podklosterskega „Schulhausa“ proti domačim bajtam. Hodili so ravno mimo ječmenišča in gospod jih upraša, ali mu vedó povedati, kako žito da tam raste. Vsi mu odgovoré: „To je jačmen“. „Kako se pa temu žitu nemški pravi?“, nadaljuje gospod. In glej, vsi otročiči so molčali na to uprašanje. Ko so prišli mimo nekega drevesa, upraša jih gospod: „Kaj je to?“. „To je jase (jesen)“, bil je jednoglasen odgovor. „Kako se pa nemški temu drevesu pravi?“. Nobeden ni vedel odgovora. Ko pridejo mimo drugega drevesa, vsi povedó, da je to „jelka“. A na uprašanje, kako se jelki nemški pravi, molči jih devet, samo jeden se odreže: „Der Baum!“

Koroška mladina se torej slovenščine v šoli ne uči in zato jo tudi odrasli le slabo, po domače znajo. In tudi ko bi sedaj najedenkrat slovenščino v šole upeljali, ne bilo bi mnogo pomagano, ker je učitelji sami ne znajo. Dokaz temu je neki učitelj, ki je sestavil sledeč nadpis za svarilno tablo ob občinski poti: „V tej občini se mora živina, pri drugakšnej kazni, otvežena gnati“. — V občini Bjela (Bad Vellach) se čita pogostoma na krajnih tablah, da se nahaja ta ali ona vas v Velikovskem okrajnem „gloverstvu“.

Bolje se godi slovenščini le Na jezeru. Tam vidiš same slovenske nadpise, kakor „gostilnica“, „prodaja tobaka“ in še celo na poštne uradu stoji pod nemškim nadpisom tudi slovenski: C. Kr. Pošt-nija (sic!) Zgornje Jezero“. Tudi na obeh pokopališčih (zgornjem in spodnjem) vidiš iz novejšega časa zgolj slovenske nadpise, n. pr.: „Tukaj počiva Marija Suller, po hiši (sic!) Anjka“. (Anko je namreč hišno ime najbogatejšega posestnika v Zgornjem Jezeru). Po drugod na koroških pokopališčih pa so slovenski nadpisi zelo redki, čeravno se v novejšem času vedno bolj množé, za kar je treba zahvaliti se ondodni vrli duhovščini.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Mladočeski shod.

Kakor se poroča iz Prage, bodo imeli dne 6. septembra Mladočehi shod svoje stranke v Pragi. Staročeska stranka se drži nekako v rezervi nasproti dogodkom v mladočeskem taboru, vendar pa se poroča, da bodo v kratkem imeli tudi zaupni možje staročeske stranke svoj shod, na katerem se bodo posvetovali, kako postopati glede na novi položaj.

Najnovejši politični program.

Nemški listi se mnogo bavijo z novim programom, katerega sta baje po poročilu necega dopisnika Berolinske „Kreuzzeitung“ razodela mladočeski dr. Julij Gregr in antisemit Schneider dotičnemu dopisniku, ki ju je „intervjuoval“. Ta program ima za podlago federalističen princip in skuša z njim poravnati nasprotstva mej posamičnimi narodi avstrijskimi na jedino pravični podlagi enakih pravic za vse. Jeli vse tako res, kakor je razloženo v „Kreuzzeitung“, ne vemo še za gotovo. Vender že zdaj nemškoliberalni listi v dolzih člankih pobijajo misli, ki so razodete v omenjenem programu. Spregovorili bodemo tudi mi prilično kaj več, ko se preverimo, da vsa stvar ni morda le kaka izmišljotina nemškega lista.

Bela čepica v Pragi.

Kakor poročajo „Nar. Listy“, bil je direktor gimnazije v Kijevu državni svetnik Peter (rodod Čeh) oni mož, ki je igral v razstavi na ogrlje rusko himno in čegar bela čepica je vzbudila pozornost. Te dni prišel je ob 9. uri zjutraj v stanovanje njegovo policist ter mu izročil poziv, da se ima takoj oglašiti pri policijskem direktorji. Državni svetnik Peter oglasil se je ob 1/2 11. uri in ga je policijski direktor vitez Stejskal uprašal precej osorno, zakaj je igral rusko himno in nosil belo čepico. Peter odgovoril je, da igra rusko himno skoro mehanično, ker jo igra doma vsak dan svojim otrokom, da vzbuja v njih patrijotične čute. Belo

čepico nosi vsakdo v Rusiji, ker je praktično pokrivalo, zatorej si prizadeva, da jo povsodi priporoča in se je faktično tudi v Pragi že mnogo popraševalo po belih čepicah. Policijski direktor odločil je, da mora državni svetnik Peter najdalje do 18. avgusta zjutraj ob 1/2 12. uri zapustiti Prago in sploh Češko in Avstrijo. Ako bi se ne pokoril tej odredbi, bodo ga siloma tirali preko meje. — Komentara pač ni treba.

Bosenski bataljoni in Rusija.

Ruski listi se petajo z uprašanjem Berolinskega traktata, katerega je Avstrija po njih mnenji zopet prekršila s tem, da hoče pridružiti Dunajskim in Budimpeštanskim garnizijam nekatere bosenske bataljone. „Novosti“ pravijo, da ne bode ostalo brez protestov, ker bi se sicer še na dalje kršile mejnarodne pogodbe in bi nastalo uprašanje, je li sploh obstaja Berolinska pogodba. Neki oficijozni organ Dunajski pravi na to, da so to samo strahovi, katere vidijo ruski listi pri belem dnevu.

Vnanje države.

Rusko-francosko prijateljstvo.

Kakor se poroča, bode baje šel oddelek ruskega brodovja v Cherbourg, ali pa se bode sešel s francoskim brodovjem, ko se bode pod poveljstvom admirala Gervaisa vračalo iz Portsmoutha. Uradni Varšavski dnevnik polemizuje proti zadnjemu govoru Salisburyja in pravi, da evropski položaj ni nikakor tako miren, kakor ga je slikal angleški ministerski predsednik. Trden mir bode nastal še le tedaj, ko bode ta pravično rešeni alzaško-lorensko in orijentalno uprašanje. Konečno pravi: „Govor Salisburyjev služi v dokaz fakta, da se nagiba zvezda trojne zveze k zatonu in da ustaja iz valov baltijskega morja nova zvezda francosko-ruske „entente cordiale“, da razsvetli politično obzorje.

Balkanska zveza.

Za potovanje srbskih dijakov v Atene se delajo prav resne priprave v Belemgradu. Tudi srbska vlada podpirala bode ta izlet, tako da se ga bodo mogli udeležiti tudi manj premožni dijaki. Vršil se bode meseca septembra. Po izdanem oklicu je namen izletu, da se pobrati mladina balkanskih držav, kateremu pobratimstvu naj bi sledilo v bodočnosti zjedinenje balkanskih narodov. V Pireju vsprejel bode odbor 12 članov goste in jih odvedel v Atene, kjer jih bode pogostil v hotelu nasproti kraljevski palači. Banketa na čast srbskim gostom udeležili se bodo tudi ministri. V gledališču bodo priredili Atenski dijaki slavnostno predstavo. Gostje bodo si ogledali razna mesta in je v to svrhu dal vojni minister na razpolaganje ladijo.

Francoska diplomacija in Turška.

Kakor poroča „Times“, si francoska diplomacija prizadeva doseči bolj intimno sporazumljenje s porto. To se je baje zgodilo vsled ruskih priporočil. Francija si prizadeva, da bi pripravila sultana, da pristopi francosko-ruski zvezi, če ne očitno vsaj na tihem. V Berolinu, pravi „Times“, slede paznim očesom tem francoskim prizadevanjem in store vse, da jih preprečijo.

Francosko brodovje na Angleškem.

Bruselski „Nord“ govoreč o posetu francoskega brodovja v Spitheadu pravi, da je razloček mej slavnostmi v Kronstadtu in onim v Portsmouthu. Rusija nima nobenega povoda, da bi bila ljubosumna zaradi izrazov simpatij Anglije proti Franciji. Rusija nikakor neče Francije zapreti v kletko izključnega prijateljstva, ker je preverjena, da je vsako približanje Franciji, kateri drugi evropsko sili le koristno splošnemu cilju, vesoljnemu miru. Ne da bi se dvomilo o odkritosrčnosti angleških izjav, ostane vsprejem v Kronstadtu jeden izmej onih dogodkov, ki se ne dajo izbrisati. „Nord“ se nadeja, da bodo francoski poset zboljšal odnošaje mej obema narodoma, kar utegne le koristno biti egiptišskemu uprašanju.

Izvoz rži in žita iz Rusije.

Kakor se poroča iz Varšave, meljejo v vseh tamošnjih mlinih izključno rženo moko in otrobe. V okolici so se po visokih cenah najeli vsi mlatilni stroji, da se izvozi kolikor mogoče rži predno stopi v veljavo ukaz, ki prepoveduje izvažanje rži, to je do 27. avgusta. Kakor se poroča dalje, hoče se prepovedati tudi izvažanje žita.

Roparski napadi

in odpeljavanje zasačenih popotnikov so na dnevnem redu v turških pokrajinah. Skrajni čas bi bil zares, da se takemu počenjanju stori konec.

Dopisi.

Iz Ljubljane 19. avgusta. [Izv. dop.] Da smo v Ljubljani in na Kranjskem sploh še v tem in onem zelo „zadej“, prepričal sem se pred ne dolgim časom na lastna ušesa. — Po § 118. avstr. kaz. postop. reda pokličejo se, kadar potrebno, v sodnijskih stvareh „veščaki“, ki po svojem najboljšem znanju dotično razjasnijo in s tem sodnika v pravični sodbi podpirajo. V živinozdravniških zadevah je dandanes pravi veščak jedino

le diplomiran živinozdravnik, kar skoro ne bi bilo treba še poudarjati. Ni bilo torej moje začudenje malo, ko sem pred nekaterimi dnevi zvedel, da sta bila pri nekem sodnijskem ogledu kot „veščaka“ dva kovača, ki se ovemistiško nazivljata tudi „kuršmida“, ter da je jeden baje celo stalno za prisežen kot sodnijski veščak, kar je še povečalo moje začudenje. — Kdor količaj vé, kako je baš sodnijskemu živinozdravniku v današnjih razmerah neobhodno potrebno vsestranske izobrazbe, da more zadoščati vsem znanstvenim zahtevam in s tem tudi postavi, vedel bode tudi, da je za navedeni slučaj naše začudenje ves-skozi opravičeno. Prej omenjenih ljudi znanje pa pač ni tako „vsestransko“, kakor se od veščakov zahtevati more; če je kdo dobro porabljen v kovačnici, s tem pač nema še pravice in zmožnosti tako rekoč biti zastopnik sedaj že s a m o s t o j n e z n a n o s t i, t. j. živinozdravništva. Žalibog, da v tem pogledu sedaj še nemamo tako jasnih postavnih določb, kakor v sličnih družih zadevah. Sodnika ne vežejo v veterinarne zadeve nikaka bolj gotova določila, kakšne ljudi je smatrati živinozdravniškimi veščaki. Stvari so se v teku desetletja temeljito spremenile — in določbe sodnijske izza prejšnjih let so s tem, kakor drugače ni mogoče, nujnih preuredb potrebne. Kolikor smo poizvedeli, spoznala se je ta resnica tudi že na višjih mestih, vsaj, če smo bili prav poučeni, izdal se je z višjega sodnijskega mesta nekak „nasvet“, da se pri sodnijah, kolikor možno, poslužujejo diplom. živinozdravnikov. No, za Ljubljano, kjer biva do pol dvanajstotice diplom. veterinarjev, je to gotovo možno in tedaj posluževanje „psevdoveščakov“ neopravičeno. Na deželi, kjer živinozdravniki neso tako gosto sejani, bi v sili človek jedno oko še zatisnil; vendar pa je tudi tu vsaj jeden pravi veščak vedno kje v bližini, katerega se sodnik v svojem interesu, kakor tudi v interesu strank samih lahko poslužuje. Spregovorili bi še marsikatero, toda raje opustimo, z upanjem, da se i v tem v prihodnosti na boljše obrne.

Iz Sodražice 16. avgusta. [Izv. dop.] Obupnemu dopisu iz Ribnice v „Slov. Naroda“ se mi sicer ne vidi potrebno dosti odgovarjati, ker sem uverjen, da se je v glavni stvari g. dopisnik našim utemeljenim trditvam rad ali ne rad — moral udati.

Predno je g. dopisnik pripravljen svoje orožje odložiti in kapitulirati — skušal je zagnati še zadnjo sovražno moč proti našim opravičenim zahtevam. Akoravno sem uverjen, da je trditve g. dopisnikov iz Ribnice v predmetu popolnoma jalova in neosnovana in naši odkriti resnici ne bode najmanjše sapice prizadejala, vendar sem isto tako kakor g. dopisnik iz Ribnice sklenil, jedenkrat in zadnjikrat oglasiti se.

Gosp. dopisnik trdi, da bi bil popolnoma molčal, ako se bi mu ne bilo pačenje števil predbacivalo in da se zaradi tega še jedenkrat in zadnjikrat oglasi. Ker dotične številke, koliko jedna ali druga občina davka plačuje, glede cestne proge, kakor za železnične postaje nemajo nobenega važnega uprašanja oziroma pomena, tako bi bil gosp. dopisnik, ako boljšega fakta ni imel —, o tem lahko popolnoma molčal. Da pa je resnično, kar sem jaz trdil, priznal bode g. dopisnik iz Ribnice sam, ako bode pazljivo prečital dopis iz Sodražice.

Ako mi združeni strašimo z močvirjem in neugodno ulico na „Mlaki“, je to popolnoma opravičeno, in smo o tem v dopisih utemeljene razloge odkrili. — Kako se g. dopisnik smešno lovi, razvidi se iz tega, ker je projektirane dele cestne proge Vinice-Ribnica skoz ulice „Mlake“ in variantni del na vzhodni strani ob „Pungertu“ izpustil, ter se na novo poprijel do sedaj v predmetu ne stoječe dovozne ceste (?) na zapadni strani ob „Pungertu“. O tem bi imel povoda mnogo govoriti, toda nečem smešiti g. dopisnika zaradi nedolžnih Ribničanov.

Gosp. dopisnik poudarja, zakaj ne izloči dopisnik iz Sodražice iz Sodraške krajne občine Žigmarice, katere so mu s svojimi protesti proti preložitvi ceste iz Hriba v Sodražico delale že toliko preglavic. Gosp. dopisnik! Tukaj Vam pa očitno povemo: da ravno ta pritožba, ki jo je vas Žigmarice uložila, bila je za združene občine hvalevredna, kajti ko bi te ne bilo, mogoče, da bi bila postava o gradbi nove ceste Vinice-Ribnica dobila Najvišje potrjenje, kar gotovo bi bilo za združene občine na škodo. — Torej pritožba vasi Žigmarice

odprla je oči, kako naj se v pravem pomenu potezamo za pravično stvar.

Gosp. dopisniku se čudno vidi, kako bi se mogle občine za oddaljeno, daljšo in dražjo progo Hrib-Sodražico zanimati in da se branijo svojemu središču in bližnjim sosednim občinam žrtvovati kaj v korist. Temu se ni pa prav nič čuditi, kajti tukaj se ne more daljava in dragost v poštev jemati, nego po pravici mora se ozirati na to: kar služi prebivalstvu v občino korist, ne pa to, kar služi le nekaterim, ki imajo le svojo korist pred očmi. — Kako bi bila postaja v Ribnici za splošno prebivalstvo neugodna ter le za stolni trg ugodna, smo že dokazali zadosti natančno.

Smešno je, kar trdi gosp. dopisnik, da je dopisnik iz Sodražice v prvi vrsti pouzročil sedanjo zmešnjavo. Kdo je prvi začel, uprašam jaz, po svetu neresnice trositi, je-li dopisnik iz Ribnice ali — iz Sodražice? To prepuščam v presojo častitim čitateljem. Kako pa g. dopisnik želi, da se hirajoča trgovina v Sodražici podeseti, — sodim jaz s somišljeniki ravno nasprotno. Kakor marsikaj neosnovanih trditev je g. dopisnik na dan prinesel, prinesel je na novo tudi to, ker trdi, da ni bil prvotno projektovan kolodvor v Žlebiči. Da g. dopisniku obširni dopis iz Sodražice radi tega, ker odkriva resnico in pobija neresnico, ni po volji, — tega smo prepričani; valed tega njemu za greh ne štejemo, ker trdi, da rečeni dopis izvira iz neke bolezni, kojo sam še imenovati ne zna. — Pa kaj čemo, saj pregovor pravi: „Resnica oči kolje!“ Smešno je tudi, ako gosp. dopisnik trdi, da so bili Ribničani pripravljene kdaj trobiti v rog dopisnika iz Sodražice. Ker oni tega še nikdar storili niso, radi tega se jim ni treba sramovati. Če pa mislijo, da so storili, tako vzame se s ponosom to na znanje. Da se je mnogo naudušenih besed govorilo zaradi nove cestne proge, to je resnično, a to naudušenje veljalo je v pravem pomenu cestni progi Hrib-Sodražica in nikakor Vinici-Ribnica. Radi cestne proge Vinice-Ribnica bilo je v več občinah mnenje to, da za slučaj, ako bi merodajna oblastva opravičeni želji s postajo v Žlebiči ne ustregla, — bi se potem iste rajši kateregakoli drugega kolodvora posluževale, nego tako nepotrebno cestno progo Vinice-Ribnica gradile in uzdrževale. Torej vidi se, kako zlobno sumničenje je, ako se trdi, da združene občine hočejo iz Ribnice drugo Planino napraviti. Nasprotno je resnično to, da stolni trg hoče ter zahteva, da se mu vse mora upogniti! Kar sem zadnjič omenil, omeniti moram še danes za slučaj, da Ribnica pripomore v železnično podjetje z Iltisoči, s tem ne bode še nič darovala, nego bode le posodila. Ako pa do tega pride, da se gradi cesta Hrib-Sodražica, jo (Ribnica) pa dolžnost veže z prispevki sopripomoči, ker ima ista pričakovati korist. Torej vidi se, da Ribnici ne sledi s tem nobeden samomor! Gosp. dopisnik na dalje poudarja, kako so Ribničani pravi čas zaspali ter o razdelitvi ponosne Ribniške doline milo joka kot nekdanji prerok Jeremija na razvalinah Jeruzalemskega mesta. — Ako bi Ribničane res taka nemila usoda zadela, kakor g. dopisnik milo toži — to nam bi se v resnici lahko milo pri srci storilo, a prepričani smo: da Ribnica, ako res vse to zgubi, kar g. dopisnik prorokuje, bode vendar za prihodnje čase na boljšem konji, kakor mi. — Nasprotno pa, če Ribnica doseže, kar g. dopisnik želi in neopravičeno terja, — tako bili bi potem še le pravi samomor za prebivalce združenih občin!

Kdo tedaj bil je opravičen v prepirnim predmetu se resnicoljuba podpisovati, — to prepuščam častitim čitateljem v presojo, pa — mirna Bosna!

Domače stvari.

— (Katoliško politično društvo in naš deželni glavar.) Včerajšnji „Slovenec“ slastno pripoveduje, da se je včeraj kat. pol. društva deputacija poklonila deželnemu glavarju Otonu Deteli, ki je na nagovor mej drugim odgovoril tako: „Jaz se nesem poganjal za podeljeno mi čast in je tedaj tudi nesem pričakoval. Bil sem popolnoma iznenaden s tem imenovanjem. A razveselil sem se iz srca tega imenovanja, ne radi svoje osebe, marveč radi tega, ker je to imenovanje častno priznanje z najvišjega mesta, da sta naše društvo in naša stranka na pravem potu, da so katoliško konservativna načela, za katera se bojujemo, edino prava, katera morejo dovesti slovensko ljudstvo do dušnega in gmotnega blagostanja. Jaz svojih katoliško-konservativnih načel nikdar nesem zatajil in jih tudi v

bodoče ne bom. Tudi kot deželni glavar bom po najboljših močeh podpiral rodoljubno delovanje „Katoliško-političnega društva“ in nasprotno prosim Vas kot svoje prijatelje, za Vašo podporo pri svojem težavnem poslu.“ Ker je ta odgovor priobčen v klerikalnem dnevniku, bil torej kolikor toliko skozi okno govorjen, zdi se nam treba par opazek. Pred vsem menimo, da je nekako drzno, če deželni glavar imenovanje svoje „exploitira“ za „Katoliško politično društvo, naravnost netaktno pa je, da se kot deželni glavar postavlja na strankarsko stališče političnega društva. Mi v svoji preprosti pameti vsaj mislimo, da mora deželni glavar zavzemati uzvišeno stališče nad strankami in pri tacihih prilikah kazati več diplomatičnega duha.

— (Umirovljen) je na svojo prošnjo in z izrazom Najvišjega zadovoljstva g. Teodor Drenik, podpolkovnik v 86. pešpolku, rodom iz Ljubljane iz znane rodoljubne obitelji.

— (Nadzdravnik g. dr. Ivan Šavs) premeščen je iz garnizijske bolnice št. 15 v Krakovem k 19. lovskemu batalijonu.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) poslali se gospodje učitelji in šolski prijatelji, zbrani pri obedu po učiteljski konferenciji na Bledu, po gosp. nadučitelju Fr. Rusu vsoto 12 gld. 81 kr.

— Zahvaljujoč se za poslani dar kličemo: Bog živi zavedne narodnjake-učitelje in vse druge šolske prijatelje.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda

— (Glas izmeji občinstva.) Piše se nam: Nedavno izrekla se je želja, da bi se za deželno sodišče omislila nova tabla s cesarskim orlom. Jaz se usojam priporočati, da bi se sploh napravili večji in razločni napis. Zlasti bi na primer trebalo napisati c. kr. državnemu pravdnistvu, kjer ga sedaj prav nič ni.

— (Iz slovenjegraškega okraja) zvedeli smo te dni prav „fletne“ reči, ki so se prigodile tam ta mesec za birmovanja po Šmartinski dekaniji. Mej vsemi župniki, pri katerih je bila birma, namreč v Starem trgu, v Slov. Gradci, v Šmartinu in Št. Ilji. — napil je pri obedu knezoškofu dr. Napotniku samo jeden, Št. Iljski gosp. Klavžar, v slovenskem jeziku. Vsi drugi, torej tudi bivši slovenski poslanec dr. Šuc, napivali so po nemški, in to iz samega strahu pred — uradniki, ki so bili povabljeni k mizi. Živela narodna zavednost in pa — robski duh!

— (Železnica iz Divače čez Razdrto in Loko v Celovec) bode polagoma vendar prišla na vrsto. Že pred tedni prišli so inženjerji merit svet od Divače proti severu. Sedaj pa čitamo v „Klagenfurter Zeitung“, da se bode nova železniška proga iz Celovca čez Ljubelj v Kranj začela trasirati prihodnje tedne.

— (V Zagreb) došlo je v torek sedem članov Zaderskega društva „Sokol“. Vso dolgo pot prehodili so vrli Sokoli peš.

— (Novi odbor kat. tisk. društva v Mariboru) se je sestavil v torek dne 18. avgusta tako-le: P. n. gg. dr. Ivan Križanič, predsednik, dr. Jernej Glančnik, njegov namestnik, Karol Hribovšek, denarničar, prof. Martin Matek, tajnik in dr. Feliks Ferk, ud ravnateljstva tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

— (Treščilo je) v noči od 19. na 20. t. m. mej hudo nevihto v skedenj Antona Žnidaršiča v Mali vasi št. 21 pri Dobropoljah; skedenj in kozolec sta pogorela. K sreči bil je lastnik zavarovan za 700 gld. Gospodarji, zavarujte se!

— („Slov. bralno društvo v Kranji“) napravi v nedeljo dne 23. avgusta 1891. l. ljudsko veselico v Kozlovem gozdu na Laborah z godbo, petjem, plesom in raznimi drugimi zabavami. Odhod iz Kranja ob 2. uri popoldne. Za dobra jedila in pijače se bode skrbelo. Pri neugodnem vremenu preloži se veselica na prihodnjo nedeljo. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi uljudno vabi ude in neude odbor.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali: gospa Karolina Robičeva v Lembahu tunjico zaseke, slav. posojilnica Ormoška 20 gld., veseli gostje Lorberjevi pri sv. Petru tik Maribora 7 gld. in tem je pridjal g. J. Flucher ml. 3 gld. Bog plati!

— (Hmelj) v Savinjski in Dravinjski dolini je letos dobro obrodil. Branje začne se koncem tega ali pa prve dni prihodnjega meseca. Zgodnji hmelj plačuje se kvintal po 150 gld.

— (Iz ljutomerskega okraja) izvažajo se letos veliko sadja v Nemčijo. Sadje je v ravninah obilo, zato cene neso visoke. Sadje za mošt plačuje se po 300—350 gld., namizno sadje po 450 do 500 gld. vagon.

— (Nova klavnica v Beljaku.) Bodočo spomlad začeli bodo graditi novo klavnico v Beljaku. Ustrezala bode vsem novodobnim higijeničnim zahtevam in bode z malimi spremembami zgrajena po vzgledu Monakovske klavnice.

— (Razgledni stolp.) Blizu Opčin, ki leže 397 metrov nad morsko gladino, zgradila je „Societa Alpina Friulana“ razgledni stolp, s katerega je krasen razgled na Trst in na ves Tržaški zaliv.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Podwoloczyska 20. avgusta. Ruske železniške postaje so dobile ukaz, da prevažanje rži čez mejo ustavijo.

Berolin 20. avgusta. V „Kreuzzeitung“ priporoča grof Mirbach, da se v obrambo proti ruski propovedi izvažanje žita prepove uvažanje ruskega lesa.

Rim 20. avgusta. Na progi Bologna-Florenca nastal je v kupeji prvega razreda ogenj. Pet potovalcev poskakalo je skozi okno in so vsi težko ranjeni. Pri Varesu trčil je vlak iz Lavena, obstoječ iz dveh strojev in 20 prenapolnjenih vagonov, z nekim tovornim vlakom. Nad dvajset oseb ranjenih.

Pariz 20. avgusta. Po oficijalnih poročilih z otoka Martinique, bilo je pri včerajšnjem orkanu ubitih 55 oseb, mnogo pa ranjenih. Opustošenja so grozovita.

Novi Jork 20. avgusta. Na otoku Martinique bil grozen vihar. Vse ladije v luki so uničene, vse hiše poškodovane, mnogo ljudij mrtvih..

Berolin 21. avgusta. Danes izšlo Moltkejevo delo o vojni 1870/71. V predgovoru se pravi, da ni več vladarjev častihlepnost miru nevarna, ampak mišljenje in nevolja narodov in strankarske težnje. Delo ima veliko novih in velezanimivih podrobnosti.

Carigrad 21. avgusta. Vojni minister Ali Saib paša umrl. — Gazi Osman paša imenovan vojnim ministrom.

Portsmouth 21. avgusta. Včeraj bil velik banket pri kraljici. Waddington sedel na desni, Gervais na levi strani kraljice. Napivalo se je kraljici in Carnotu.

Razne vesti.

* (Pater Naumovicz †) Bivši državni in deželni poslanec gališki, znan iz velike pravde, ki se je pred nekaterimi leti vršila proti Rusinom zaradi veleizdaje v Lvovu, umrl je dne 18. t. m. na Ruskem.

* (Morilca dekel.) Zakonska dvojica Schneider na Dunaji, ki sta v zaporu zaradi suma, da sta umorila in oropala več dekel, katerim sta obljubovala dobre službe, tajita še vedno. A dokazano je že več slučajev, ker so oropane stvari našli pri njih. Žena Schneiderjeva je doma iz Beljaka in je pomagala svojemu možu pri njega zverskem počenjanji. Skočila je v zaporu s tretjega nadstropja in se težko poškodovala. Ti umori so strašno razburili Dunajsko prebivalstvo.

* (Nezgoda pri dirki.) V Brucku ob Litvi padel je pri dirki, katera se je priredila za praznovanje cesarjevega godu, poveljnik družega dragonskega polka, podpolkovnik grof Kalnoky s konja, ter ležal delj časa brez zavesti.

* (O veliki železniški nesreči pri Zollikofenu v Švici) se poroča, da je splošno mnenje, da je le velika zanikrnost železniških uradnikov zakrivila nesrečo. Mrtvih je bilo takoj 14 oseb, 2 umrli sta mej potjo v bolnišnico, ranjenih je znanih 26, v bolnišnici leži jih 20, nekateri prav težko poškodovani.

* (Rimske starine.) Profesor Mommsen je akademiji znanosti v Berlinu predložil važne rimske starine iz časa rimskih cesarjev. Te starine našli so v Rimu in v Egiptu.

* (Salomonska razsodba.) V Gyomi, malem mestecu na Ogerskem, prišli so Nazarenci k sodniku ter ga prosili dovoljenja, da smejo jednega izmed njih, ki se čuti Mesijo in ki je od nebes za to odločen, po vzgledu Kristovem križati. Sodnik bil je prebrisan in jim je rekel, da ne bode oviral njih verskega čutenja ter da nema nič proti temu, da se njih Mesija da križati. Vendar pa je pristavil, da, če v treh dneh ne ustane od mrtvih, dal bode vse obesiti. Na ta odgovor so se baje Nazarenci premislili in Mesija se ni dal križati, nego še zdaj veselo hodi mej njimi in nikdo ne misli več na križanje.

* (Američanska narodnost.) Po poročilih statističnega zavoda v Washingtonu se je naselilo od 1. 1820.—1890 nad 15.600.000 priseljencev v zedinjenih državah. Med temi bilo je 4.556.000 Nemcev, 3.501.000 Ircev, 1 milijon angleških severnih Američanov, 943.000 Švedov in Norvežanov, 445.000 Avstrijcev (posamične narodnosti niso navedene), 414.000 Italijanov, 370.000 Francozov, 356.000 Rusov, 292.000 Kitajcev in 246.000 Angležev. Ti priseljenci in njih potomci skupno s 7 milijonov črncev iz južne Amerike so bistveni del sedanjega prebivalstva zedinjenih držav, ki broji 63 milijonov duš. Angleški jezik prevladuje poleg irskega in nemškega.

* (Nesreča na jezeru.) V Komu podrl se je mostič, po katerem se hodi do parobroda in so vse osebe, ki so baš hotele na parobrod, padle v vodo. Nad 30 oseb rešili so takoj. Dva moška sta utonila, neki telegrafni uradnik in neki delavec, ki se je še le tisto jutro poročil. Druge eventuelne ponesrečence še iščejo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

VIII.

Ako zbornica naredbe, katere je visoka vlada o tej reči izdala, preudarja, kakor:

1.) V visoki poslanski zbornici predloženo vladno predlogo, ki ima namen, diferencijalne carinske postavke za nekaj predmetov pomnožiti;

2.) izdatno zvišano podporo, katero naj bi dobil avstrijski Lloyd;

3.) dobrohotno zanimanje za ustanovitev tarifne kombinacije, ki naj bi bila v ravnotežju z nemško-levantskimi tarifnimi konstelacijami;

4.) dobrohotnost, katero visoka vlada naklanja pomnožitvi železnice iz Trsta v notranje dežele, kateri ukrepi in naredbe so za nastopno novo dobo Trsta pred vsem potrebne;

5.) dosedanje ukrepe glede uravnave valute; — mora reči, da ti faktorji po njenem prepričanju v resnici kažejo izvozu in uvozu Trstu boljše prihodnost.

Podpisana zbornica zmatra sicer vsa ta fakta za poročilo, da se žalostne razmere Tržaške zboljšajo; vendar si pa usoja visoko c. kr. trgovsko ministerstvo opozoriti na neko oviro, katere odprava bi nič manj nego vsi prej omenjeni ukrepi tudi izdatno pospešila izvoz in uvoz. To bi se zgodilo s postavnim določilom, po katerem bi bili, kakor so po zakonu z dne 19. junija 1890. l. drž. zak. št. 130. za dobo petnajstih let oproščeni pridobitnine in dohodnine oni jadniki, ki so narejeni le iz domačega železa ali jekla, ravno tako oproščeni tega davka že obstoječi leseni jadniki in tisti, kateri se bodo do gotove dobe že zgradili.

Dalje naj bi se postavnim potom odredilo, da se v korist lastnika ladije premuje vsaka tona iz Amerike, zahodne Indije, zahodne in severne Afrike došlega blaga s 50 kr. v zlatu, vsaka tona iz francoskih, nemških in angleških luk došlega blaga pa s 25 kr. v zlatu, in to naj bi veljalo za vse blago razen premoga in oglja.

Kak upliv bi imelo to, da bi bili jadniki davka oproščeni in da bi se premovali, na pomorski promet Trsta, hoče zbornica v sledečem razjasniti:

S tem, da se s povišano podporo Lloyd namerava pomnožiti vožnja, s čimer naj se promet s parniki z avstrijskim Primorjem, z Indijo in Ameriko povzdigne, zgodilo se ni prav nič za pomnožitev prevažanja blaga iz Amerike in v Ameriko in v zahodno Indijo, in sicer blaga, ki tovarni voznini parnikov, ki je vedno večja od jadnikov.

Da bi se izvoz in uvoz izdatno povzdignil, treba je po mislih zbornice narodno brodarstvo z jadniki, pri katerem jedinem se da pri prevažanju kaj prihraniti, krepko podpirati in pospeševati. Uvoz barvanega lesa, kolofonija, bombažnega olja in terpentina, kakor tudi izvoz žita, železa, lesa i moke preko Trsta se bode le tedaj povzdignil, ako se brodarstvo z jadniki zadostno pomnoži. To je pa le mogoče, ako se jadniki oproste davka in

se jim z uvozno premijo nakloni podpora. Da je pomorski promet Trsta manjši, krivo je zelo tudi to, da se je v zanjih 10 letih veliko jadnikov potopilo, da so jih zaradi slabih dohodkov veliko prodali, in da niso skoro nič novih zgradili ali jih iz inozemstva naročili.

Trajni zdravilni uspeh. Pri boleznem protinu revmatičnih bolečinah v hrbtu, udih in členkih se z velikim uspehom rabi Moll-ovo „Francosko žganje s soljo“. Cena steklenice 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (4—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

20. avgusta.

Pri **Malléi**: Holl iz Gorice. — Riedel, Hotiatschek, Ranzoni, Neuwirth, Abeles, Moravetz s Dunaja. — Comers, Buchtar, Semerlock, Albrecht, Reichold, Mollik, Kaiser, Hertaus, Ruggier, Jurza iz Trsta. — Dr. Kralj, Struppi, Schwarz, Walowich, Fritzer iz Gradca. — Koss s Ptuja. — Ohme iz Linca. — Hudovernik iz Kranja. — Pl. Koschin iz Idrije.

Pri **Stenu**: Pl. Rottenberger, Laufer, Kohn, Braun, Berschak, Goldhammer z Dunaja. — Münzl pl. Münzthal König, Koczau, Wassermann, Degaspari, Barison iz Trsta. Grof Wrangel, baron Eliatschek, Oppitz, grof Belrupt iz Gorice. — Vogeler, Dini iz Pulja. — Hausner iz Opatije — Wolker iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarju**: Schindler, Černoch z Dunaja. — Pavlovčič, Perušek iz Loza.

Pri **bavarskem dvoru**: Zeit s Krškega. — Planeschar iz Inomosta.

Pri **južnem kraljeviču**: Mayer z Dunaja. — Polainer iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

19. avgusta: Fran Gruber, konduktarjev sin, 4 leta, Resljeva cesta št. 27, vroćinska bolezen.

V deželni bolnici:

19. avgusta: Matija Mazi, bajtar, 70 let, rak. — Ivan Mohar, delavec, 30 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	730.3 mm.	15.2° C	sl. zah.	megla	11 mm.
	2. popol.	731.6 mm.	17.0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	733.4 mm.	13.6° C	sl. zah.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 15.3°, za 3.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.35	91.15
Srebrna renta	91.35	91.25
Zlata renta	110.70	110.90
5% marčna renta	102.10	102.10
Akcije narodne banke	1016	1023
Kreditne akcije	278	278
London	118.10	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.40 1/2	9.40 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.12 1/2	58.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	65
Ogerska papirna renta 5%	101	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

Priden učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika ter računanja, vsprejme se v specerijsko trgovino. (691—2)

Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Izjava.

Raznesla se je vest, da je mojega sina Franca Gruber-ja, Resljeva cesta št. 27, ubil Franc Jeras, stanujoč ravno ondu. Ta vest je izmišljena, zakaj moj sin je umrl za vroćico, kakor je dokazala preiskava.

V Ljubljani, dne 21. avgusta 1891.

(700) **Štefan Gruber, oče.**

Ženitna ponudba.

Samostojen, postaren a zdrav mož, lastnik moderne, v jedno nadstropje zidane, 12 let davka oproščene hiše z lepim vrtom v nekem prijaznem mestu na Štajerskem želi se oženiti z damo brez otrok, ki ima 3—4000 gld. premoženja. Resne ponudbe pošiljajo naj se do 30. t. m. pod šifro J. L. 107 upravnistvu tega lista. (667)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem



izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse levske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane iz znamko tega zavoda. (175—49)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Brixenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—10)

za bolni želodec!

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice šte. 10:

Šolsko orodje: svinčniki, jermena za knjige, nosila za knjige, držala, škaltjice za peresa, žepni noži, pisalci, kleja. **Leseno orodje za risanje:** risalnice, trikotniki, ravnila itd.; kreda, prosti listi, beležnice, palete, zvezki za prepracije, risala, risniki, skrilove deščice, pisne mape, pisni papir, šolski tobolci, šolska tinta, mapa za zvezke, tuš, risalni skladki, risalni brisači, risalni papir, ploveci, držala za svinčnike, hranjevalci za svinčnike, ostrila za svinčnike in za pisalce. (456—12)

Štev. 424.

(701—1)

Razpis učiteljske službe.

Na mestni jednorazrednici na Barji je stalno popolniti učiteljsko in voditeljsko mesto

s katerim so združeni službeni prejemki II. plačilne vrste in prosto naturalno stanovanje v šolskem poslopju.

Prošnje je

do 8. septembra 1891

ulagati na podpisano c. kr. okrajno šolsko oblastvo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dne 17. avgusta 1891.

Predsednik: Peter Grasselli s. r.



„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pesta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1890 . . . frank. 111,610.613—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1890 . . . „ 20,084.349—
Izplačitev zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) . . . „ 234,804.082—
V poslednji dvajsetmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu . . . „ 55,985.275—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah . . . „ 1,666,812.555—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba policee, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guidu Zeschkotu. (189—6)